

MISKOLCI
EGYETEM

OKTATÁSI ÉS MINŐSÉGBITÓSÍTÁSI IGAZGATÓSÁG

A Miskolci Egyetem 2021-es diplomás pályakövetési vizsgálatának eredményeinek összefoglalása a 2020-ban és 2016-ban végzett hallgatók válaszai alapján

A kérdőíveket a végzést követő egy (n=74) és öt (n=283) éven belül végzett hallgatók töltötték ki. Ez az előbbi kapcsán 2020-ban (90,5%), utóbbinál 2016-ban (88,7%) történő végzést jelent. Mindkét esetben nagyobb arányban voltak azon kitöltők, akik állami ösztöndíjjal támogatott képzésen (több, mint 60%-uk), továbbá, akik nappali tagozaton tanultak (egy éven belül kitöltők: 70,3%; öt éven belül kitöltők: 55,5%).

Nem szerinti megoszlásában a végzést követő egy éven belül kitöltők esetében a férfiak képviseltek nagyobb arányt (60,6%), a végzést követő öt éven belüli kitöltőknél pedig a nők voltak nagyobb arányban (60,5%).

A végzést követő egy éven belüli kitöltők több, mint fele a GÉIK volt hallgatói (51,4%), a másik a BTK, EK, GTK, MFK és MAK volt hallgatói, melyek egyenként kevesebb, mint 15%-ot képviseltek az összes kitöltő között. A végzést követő öt éven belüli kitöltők esetében szintén a GÉIK volt hallgatói képviselnek nagyobb részarányt (28,2%), azonban az ÁJK (13,2%) és BBZI (3,4%) volt hallgatóinak válaszai is megjelennek a felmérésben.

A 2020-ban végzett hallgatók nagyobb arányban (31,9%) vesznek részt jelenleg is felsőfokú képzésben, mint a 2016-ban végzett hallgatók (7,9%). Azonban míg a később végzett hallgatóknál ez jelentős mértékben mester képzést jelent (87%), addig a 2016-ban végzettek esetében három főbb csoport jellemző: mester képzés (41,7%), doktori képzés (25%), szakirányú továbbképzés (16,7%).

Mindkét csoportra jellemző, hogy tanulmányaik alatt bevételszerző tevékenységet folytattak (több, mint 70%-uk) és ez részben kapcsolódott a tanulmányaikhoz is. Ezt egy 1-től 5-ig terjedő skálán értékelték (1 – egyáltalán nem kapcsolódott, 5 – teljes mértékben kapcsolódott), a 2016-ban végzettek esetében 3,6, a 2020-ban végzettek esetében pedig 3,7 volt az átlag. Mindkét csoport kitöltői között nagy arányban vannak olyanok, akik jelenleg is a szerzett végzettségének megfelelő munkakörben dolgoznak (több, mint 65%-uk), továbbá több, mint 80%-uk jelenleg alkalmazottként van foglalkoztatva. Ezen belül is beosztott diplomásként a végzést követő egy éven belül kitöltők 75,9%-a, a végzést követő 5 éven belül kitöltők 80,2% dolgozik. Továbbá mindkét csoportban az alkalmazottként dolgozó kitöltők kevesebb, mint 15%-a van jelenleg vezetői pozícióban.

Mindkét csoport esetében a munkahely telephelye nagyobb részt Magyarországon van (több, mint 96%), ugyanez jellemző a jelenlegi lakóhelyük tekintetében is (több, mint 94%). Azonban érdekesnek

mondható az, hogy a végzést követő 5 éven belüli kitöltők 3,4%-a dolgozik külföldön, viszont nagyobb arányban élnek kint jelenleg (5,5%). A végzést követő egy éven belül kitöltő esetében a külföldi munkavégzés aránya 1,6%, a ténylegesen kint élők aránya pedig 5,9%.

Ami az egyetemen a tanulmányaik során elsajátított tudás, megszerzett készség használatának mértékét illeti a munkájuk során, egytől (egyáltalán nem) ötig (teljes mértékben) skálán kellett értékelniük a volt hallgatóknak, ez a 2016-ban végzettek esetében átlagosan 3,4 volt, míg a 2020-ban végzettek esetében átlagosan 3,3 volt.

A kitöltők osztályozták készségeket, kompetenciákat annak függvényében, hogy mennyire volt rá szükségük a munkájuk során, illetve, hogy mennyivel rendelkeztek ekkor. Ezeket egytől (egyáltalán nem szükséges/nem rendelkezett vele) ötig (nagyon nagymértékben szükséges/nagymértékben rendelkezett vele) terjedő skálán értékelték. Az olyan jellegű kompetenciák, mint az elméleti szaktudás, ennek gyakorlatban való alkalmazása, nyelvtudás, továbbá gyakorlati szakismeret esetében átlagban magasabb szintet jelöltek szükségesnek, mint amivel ténylegesen rendelkeztek. Ezekben az esetekben a szükségességi szint átlaga 3,8 és 4,2 között volt a végzést követő egy éven belüli kitöltők esetében, míg a végzést követő öt éven belül kitöltőknél az átlag 3,6 és 4,3 között alakult. A kompetenciák rendelkezésre állásának szintje is hasonló a két csoport esetében. A végzést követő 1 éven belül kitöltők esetében az átlag 3,3 és 3,6 közötti volt, míg a végzést követő öt éven belül kitöltők esetében ez átlagosan 3,4 és 3,8 között alakult. Érdekes továbbá az, hogy a nyelvtudás szintjének szükségességét a végzést követő egy éven belüli kitöltők átlagosan 4-re értékelték, a tényleges tudásukat pedig 3,6-ra, míg a végzést követő öt éven belüli kitöltők a szükséges szintet átlagosan 3,6-ra, a tényleges tudást pedig 3,4-re értékelték.

A COVID helyzet alatt a végzést követő egy éven belül kitöltők 38%-a, míg a végzést követő 5 éven belül kitöltők 4%-a állt hallgatói jogviszonyban 2020 tavaszán a kérdőív alapjául szolgáló képzésen. Ennek következtében az ezzel kapcsolatos kérdésekre az előbbi csoportból 26-30 fő válaszolt, míg az utóbbi csoportból 14-19 fő válaszadó volt csak (nagy valószínűséggel ők azok, akik tovább folytatták tanulmányaikat). A távoktatáshoz kapcsolódó tárgyi feltételek értékelésénél a mindkét csoport inkább jónak (végzést követő egy éven belül válaszolók – 37%, végzést követő öt éven belül válaszoló – 50%) és nagyon jónak (végzést követő egy éven belül válaszolók – 33,3%, végzést követő öt éven belül válaszoló – 42,9%) értékelték ezek rendelkezésre állását.

Ebben az időszakban volt, hogy ezen hallgatók egy részének kellett támogatniuk otthon tanuló gyerekeket, vagy a karanténba szorult rokonaikat, azonban mindkét csoportot az jellemezte nagyrészt, hogy 2020 tavaszán a tanulmányaikat egyáltalán nem befolyásolta hátrányosan (végzést követő egy éven belül válaszolók – 65,4%, végzést követő öt éven belül válaszoló – 71,4%).

A kérdőívet kitöltők értékelték azt is, hogy mennyire voltak elégedettek az Egyetem nyújtotta távoktatással. Ezesetben egy egytől ötig terjedő skálán (1 – egyáltalán nem voltam elégedett, 5 – teljes mértékben elégedett voltam) a végzést követő egy éven belül válaszolók átlagosan 3,3-ra, míg a végzést követő öt éven belül válaszolók átlagosan 4,1-re értékelték.

A munkahelyből származó jövedelmet (64,3%) és a személyes anyagi helyzetet (71,4%) a 2016-ban végzett hallgatók kevésbé érzékelték ennek az időszaknak a befolyását, míg a 2020-ban végzett hallgatók a munkahelyből származó jövedelem esetén 48%-nál nem volt befolyással, 28%-uk esetében viszont csökkent a jövedelmük. Ugyanígy a személyes anyagi helyzetükre 50%-uk úgy vélte nem volt befolyással, míg 30,8%-uk szerint kis mértékben rontotta azt.

Végül a tanulmányi követelmények változását nagyrészt egyik csoport sem érzékelt (végzést követő egy éven belül válaszolók – 63%, végzést követő öt éven belül válaszoló – 78,6%). A saját tanulmányi eredményességük tekintetében pedig a többségnek a motivációja nem változott (végzést követő egy éven belül válaszolók – 63%, végzést követő öt éven belül válaszoló – 85,7%).

Veresné Prof. Dr. Somosi Mariann
a Minőségbiztosítási Bizottság elnöke